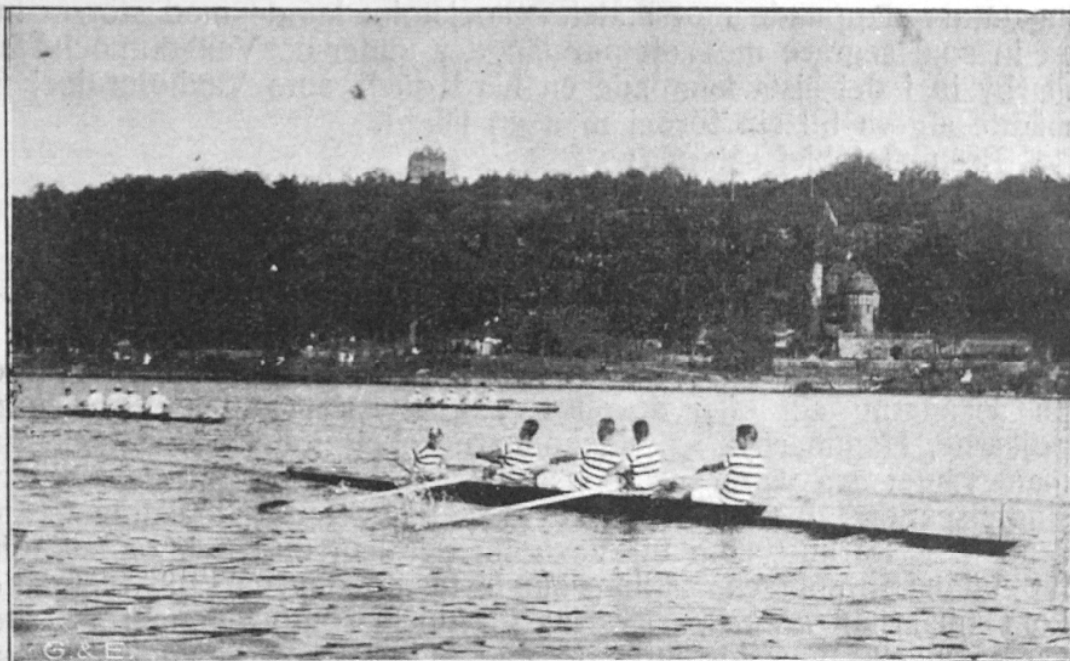

Vid lottningen fick Hammarbybåten platsen närmast Djurgårdslandet, så Södertelje, Vaxholm och Stockholm närmast Ladugårdsgärdessidan. En ganska frisk, förlig vind rädde, som dock ej favoriserade eller störde någon båt särskildt.

Vaxholms R. K.

Hammarby I. F.
Stockholms R. F.
Nära målet.

O. Halldin foto.

Det var i genomsnitt utmärkt manskap i båtarna. Hammarbyarna, kraftfulle män, bepröfvade roddare i inriggade båtarna, men kanske ej fullt på det klara med sin utriggare, som för öfrigt af de båtar som nu roddes upp till start var den minst lätt löpande. Södertelje kom i en utmärkt, kravelbyggd båt, som styrdes af klubbens erfarne instruktör och ledare, hr Malmsten. Det var ett godt exempel han gaf, då han ej tvekade att trots sina 70 kg. sätta sig i aktern för att gifva båtlaget ledning och hålla det samlat. Det blefve säkerligen annan stil och taktik i våra kapprodder, om detta exempel mera allmänt följdes, d. v. s. att styrlinorna ej lades i händerna på första bästa lättvigt utan på en man, ju mindre tung dess bättre förstås, som verkligen kan »coach-a» sitt lag, understödja det, så att hvarken stroke eller andra roddare, behöfva eller tillåtas ha sin uppmärksam-

het utom båten. Roddarna i söderteljebåten gingo emellertid i kraft näppeligen upp mot sina medtäflare och deras rodd, ehuru i utmärkt stil, saknade ännu säkerhet och rutin, helt naturligt, då de nu förvärfvade sin allra första erfarenhet på roddbanan och för helt få veckor sedan ännu ej hade aning om arbetet vid åran.

Vaxholmspojkarne voro af samma hårdiga skärgårdsmateriel som de äldre kamraterna inom samma klubb och rodde med samma märkvärdiga stil, utan nämnvärd kroppssvängning, men med takt så hastig att den blir fjäskig. Stroken har förut varit styrman åt det äldre laget vid flere stora kapprödder och så redan förvärfvat en viss täflingsrutin. De rodde klubbens gamla segervana och förträffliga ehuru klinkbygda båt.

Stockholms roddförenings gossar voro ovanligt tilltalande roddarefigurer. Jemte Vaxholmarne voro de de yngste till lefnadsåren, 17—20 år, men föredro ganska stadiga vigter, särskildt stroken och trean, hvilka och båda såväl som tvåan förut pröfvat på täflan inom klubben. Ettan, yngst och färskast roddare, hade på anmärkningsvärdt kort tid lärt sig följa de äldre kamraterna. Alla egde de den friska, glada viljan och följde sin energiske stroke som en man. Stilen var ganska typisk för Stockholms roddförening: högt lif, fritt bröst, snabbt genom vattnet och ganska lugn återföring, en vacker rodd, som dock kunde göras än mer effektiv genom finare, mera hastigt smygande »catch» i vattnet samt mjukare finish och återgående med överlifvet fram. Stockholms roddförenings båt var kavelbygd och styrdes liksom Söderteljebåten af en täflingsvan roddare.

Starten var utmärkt för alla lagen, kanske dock med undantag för Södertelje, som torde förlorat $\frac{1}{2}$ längd här. Stockholm, under första halva minuten görande 20 årslag mot Vaxholms 22, Hammarby 21 och Södertelje 17, tog snart säkert ledningen. Den bättre vattenfattningen visade tydligt sin goda verkan. Vid Stenudden (ca 400 meter) hade Stockholm arbetat upp sitt försprång till en klar längd, som det redan nu var tydligt att den ej ämnade gifva tillbaka. Hammarby och Vaxholm jämsides, Södertelje $\frac{1}{4}$ längd der-efter. Taktan var nu resp. 34, 39, 36 och 28 årslag i minuten. Situationen framåt banan undergick ingen synnerlig förändring. Stockholm kunde dock småningom lugna af sin takt än mer. Då Jagtbacken passerats (ca 700 meter) piggade Stockholm upp sig med en kort men verksam spurt, som än mer befäste deras försprång under det den uppdrifna hastigheten började göra sin verkan gällande på dem som lågo efter. Södertelje, som tack vare sin goda årföring hittills hållit sig ganska godt med trots sin betydligt långsammare takt och sitt mindre säkra samarbete än medtäflarne, föll nu allt mer tillbaka. Äfven hos Vaxholm och Hammarby som sins emellan kämpade bittert om andra plats förmärktes spår af att det tog på dem — ej att undra på vid den allt jemt omåttligt höga takt. Framme vid Sirishof (ca 1,100 meter) noterades följande takter: Stockholm 32, Vaxholm 36, Hammarby 34, Södertelje 26 årslag pr minut. Efter en svår krabba uppgaf Södertelje här, men kom åter i gång och gick regelmessigt genom målet en stund efter de öfriga, hvilka ingalunda slappnade mot målet. Stockholm kunde med största lugn gå in som segrare med ett par längder under det Vaxholm och Hammarby in i det sista kämpade en hård duell, som Vaxholm dock förmådde afgöra till sin fördel med en längd.

Resultatet blef sålunda:

Stockholms roddförening	— 5'53 $\frac{1}{2}$	1
Vaxholms roddklubb	— 5'58 $\frac{1}{2}$	0
Hammarby idrottsförening	— 6'02.....	0
Södertelje roddklubb		0

Pris: bronsmedaljer.

Efter denna spännande och vackra täflan, som satte lif i sinnena på åskådarna allt efter de olika sympatier de hade för Stockholmspojkarne, Hammarbyarna, Vaxholmarne eller Söderteljemännen, hade man väntat sig ännu en högst intressant täflan mellan utmärkta single-scullers, men deraf vardt tyvärr intet, ty Stockholms representant, I. Karling, som till Vaxholm der han undergår vapenöfning, fått utlåna föreningens täflings-single för tränings skull, blef när det kom till kritan *nekad permission* för de få söndagstimmarne. Detta var så mycket mer förbluffande som bland öfriga täflande funnos de som tjänstgjorde eller tjänstgjort i Svea Lifgardes och i Svea art-regtes beväringsskontingenter och der vänligt beviljats lämplig permission, då så tarvats under träningen, sedan vederbörande befäl med någon god vilja snart kommit under fund med att denna permissionstid användes på bästa sätt.

Emellertid. Herr E. Malmsten, Södertelje roddklubb, rodde ensam öfver banan och det på ett sätt, som beredde åskådarna det största nöje och för de mera intresserade var på det högsta instruktivt. Denne roddare sitter inne med en viss erfarenhet, som är jembördig med den stora entusiasmen han hyser för rodd och sculling. Han startade nu på kappröddbanan för 119:de gången.

Båten kom genast i en lätt, jemn glidning; utan minsta vickning klarades årorna fria från vattent under hvarje återförande oaktadt den ganska krabba sjön. Aktionerna i båten är fullt modern (för sculling, vida att skilja från rodd vid enkel åra). Ringa kroppssvängning, en vattenfattning så ledig och en finish så verksam och mjuk att båten med fullkomligt jemn fart, lätt och ledigt paddlas genom vattnet

med präktig fart. Det är armarne och *benen* som arbeta. Man kan få se sculling, som ter sig ståtligare, med mäktiga kroppssving, men ledigheten och den praktiska effekten i Malmstens stil gjorde den likväl fullt estetisk. M. har haft fördelen af att i England åtnjuta instruktion af en australisk tränare, hvilken visat sig vara en af de bästa scullers, som någonsin existerat och denne har haft heder af sin svenske discipel, ty redan i England förstod han att tillämpa mästarens metod på ett sätt som förskaffade honom mångtaliga segrar i sjelfva roddsportens hemland. Malmsten gick genom målet på 6'36 och förmådde sålunda att utan eggande täflan hålla den bästa pace. Han tillerkändes S. R. F:s silfvermedalj.

Nu blef det »Hammarbybåtarnes» tur. Det är alltid mycket angenämt att se dessa käckt rodda båtar som tappert strida om främsta platserna. Fyra båttag startade med lottadt manskap. Af dessa utgick »Urd» redan i början och »Ran» tog ledning under det »Fram» och »Spurt» bittert stredo sins emellan.

Resultatet blef:

»Ran»	— 7 min. 15 $\frac{3}{4}$ sek.	1
»Fram»	— 7'27 $\frac{1}{2}$	0
»Spurt»	— 7'28 $\frac{1}{2}$	0

Pris: bögare.

Ett extranummer afslutade programmet. Det blef en ganska liflig täflan på 1,000 meter mellan lottade båttag från Stockholms roddförening, nemligen »Frithiofs» lag: Ch. Söldan, W. Clemens, Graf, Th. Söldan (stroke), J. Clemens (styrman); Oscars lag: Adolfson, Lindström, Möller, Roosval (stroke), Fredholm (styrman); Snabbs lag: E. Larsson, Thisell, Christiansen, Fjåstad (stroke), H. Johansson (styrman).

Starten blef utmärkt jemn, men strax därefter kunde det lyckligast hopplottade manskapet i bästa båten (Frithiof) lugnt taga ledningen och behålla den under det Roosval och Fjåstad ursinnigt stredo för andra plats; de vexlade flere gånger ledningen och inkommo med ringa skilnad till Roosvals fördel:

Resultatet blef:

Frithiof	— 3'15 $\frac{3}{4}$	1
Oscar	— 3'20 $\frac{3}{4}$	0
Snabb	— 3'23.....	0

Banan var i alla loppen, utom det sista, 1,609 meter (1 eng. mil), start vid Lido, mål strax förbi militärbadhuset.

Som prisdomare vid täflingarna fungerade hrr H. T. Næss och O. Rooth. Observationsläkare var dr T. Stenbeck, vid målet hr C. Tidstedt, starter hr A. Aaris, tidtagare hrr A. Wahlberg, M. Hedlund, R. Thelander och U. Salchow. Ordningsman på banan hr W. Clemens, ordningsman vid båtplatsen hr N. Ljunggren.

Läkaren som utom på täflingsdagen, tvenne dagar förut gjort observationer, ja t. o. m. en gång medföljt det tränande Stockholmslaget som styrman hade ingen anmärkning att framställa och ansåg roddidrotten härlig för *frisk* ungdom.

På aftonen träffades Stockholms och Söderteljeroddarne till ett angenämt samkväm och vexlade helsingar med Hammarbyarne, som å Nacka hade föreningsfest.

B. R.

•HJULSPORT•

Ad notam.

Vi kunna alla vara ense om att Svenska velocipedförbundets »Mälaren rundt» i sportsligt afseende var en succés. Men vi äro ej ense med vederbörande om, att man nu efteråt skall hafva rättighet att i lugn få njuta sitt otium-cum dignitate. Ty Mälaren rundt är inte målet, ej heller medlet, utan blott delvis det senare. Vid denna tidpunkt återstår ännu så mycket af säsongen, att det alls icke är för sent att ta i tu med ännu ett större landsvägslopp. Det vore långt i från oss, att med dessa rader hvarken försöka förebrå eller stöta på S. V. F. för att ett nytt landsvägslopp ännu ej är planerat eller skulle blifva det, våra blickar äro vända visserligen åt det hållet, men på andra klubbindivider. Öfver hufvud är det icke ens korrekt att ett förbund med karaktär som S. V. F., spridd öfver hela landet, åtager sig i en viss landsända arangera stora löpningar; detta kan åtminstone uppväcka den nogsamt bekanta svenska afundsjukan. Begära en dylik årlig täflan af S. V. F. är äfven för mycket, det skulle